

Dosarul nr. 2ra-1379/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Manoli)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

4 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Olga Labutina

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Labutina împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu și a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, casată hotărârea din 31 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii

constată:

La 4 iulie 2019, Olga Labutina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu și a penalității, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului individual de muncă nr. 32 din 17 ianuarie 2004, în baza ordinului nr. 33-c din 22 ianuarie 2004, a fost angajată la Agenția de Stat pentru Proprietatea Industrială, în calitate de bibliotecar, prin ordinul nr. 694-c din 30 decembrie 2004, a fost concediată prin transfer la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, conform art. 86 lit. u) Codul muncii, iar prin ordinul nr. 12-c din 3 ianuarie 2005, a fost angajată în funcția de bibliograf în „Biblioteca și colecția arhivă”, prin transfer de la Agenția de Stat pentru Protecția Proprietății Industriale, iar ulterior, prin ordinul nr. 307-c din 7 iunie 2007, a fost transferată în funcția de bibliograf coordonator în „Biblioteca și colecția arhivă”.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 325 din 2 iunie 2015, a fost reorganizată, prin transformare, Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” în Instituția Publică „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”.

Prin ordinul nr. 281-p din 1 iulie 2015 a fost transferată în funcția specialist categoria III, Secția comunicare și instruire, iar prin ordinul nr. 496-P din 28 decembrie 2015, a fost transferată în funcția de specialist categoria III, Secția comunicare și consultanță.

Prin ordinul nr. 12-P din 29 ianuarie 2016, a fost transferată în funcția de specialist categoria II, Secția comunicare și consultanță din cadrul Direcției promovare și relații externe.

Prin ordinul nr. 325-P din 17 aprilie 2019, a fost concediată în legătură cu reducerea statelor de personal, ordin cu care nu este de acord, pe care îl consideră ilegal și posibil de anulat, deoarece administrația AGEPI, la concediere nu a respectat condițiile prevăzute la art. 42¹, 88 și 183 Codul muncii.

A învederat că administrația AGEPI nu i-a adus la cunoștință ordinul motivat din punct de vedere juridic, economic, cu privire la reducerea numărului și a statelor de personal și anume, a funcției pe care a ocupat-o în calitate de specialist categoria II, Secția comunicare și consultanța din Direcția promovare și relații externe și dacă există un astfel de ordin, fiind nevoită la 21 mai 2019, după concediere să depună în adresa AGEPI o cerere cu nr. 1926, pentru a-i fi eliberat ordinul 25-p din 19 februarie 2019 și ordinul nr. 26-p din 20 februarie 2019, despre existența cărora a aflat din conținutul ordinului de concediere nr. 325-P din 17 aprilie 2019 și ordinul cu privire la acordarea unei zile pe săptămână, deoarece a luat cunoștință doar cu avizul la 21 februarie 2019.

A precizat că nu i-a fost adus la cunoștință ordinul cu privire la reducerea statelor de personal, nici nu a fost preavizată sub semnătură cu 2 luni înainte despre reducerea statelor de personal și nici nu a cunoscut dacă există un astfel de ordin, la fel, nu a fost informată despre opinia organului sindical al AGEPI privind concedierea sa în legătură cu reducerea statelor de personal, ea fiind membru al sindicatelor.

Totodată, a evidențiat că la concedierea ei nu a fost luat în considerație dreptul preferențial la menținere la lucru, în cazul reducerii statelor de personal, prevăzut la art. 183 Codul muncii, vechimea în muncă cu stagiul de 15 ani, faptul că la întreținere și educație are un copil minor, este unica persoană în familie care este salariată, soțul nefiind angajat în câmpul muncii.

La fel, administrația AGEPI nu i-a adus la cunoștință prin ordin cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de punerea în aplicare a măsurilor de rigoare, privind lichidarea unității, reducerea numărului a statelor de personal înainte de declanșarea procedurilor prevăzute la art. 88 și 42¹ alin. (5) Codul muncii.

A învederat că nu a fost de acord cu propunerea administrației AGEPI din 28 februarie 2019 privind transferarea în funcție de specialist, Secția comunicare și instruire, Direcția comunicare și relații internaționale, deoarece i s-a propus o funcție necorespunzătoare (nivel mai jos) funcției pe care o ocupa, iar administrația AGEPI la concediere, nu a luat în considerație că la întreprindere erau angajați pensionari, inclusiv în calitate de șefi și nu au fost reduși atât aceștia, cât și funcțiile pe care le ocupau.

A subliniat că în afară de prejudiciul material, i-a fost cauzat un imens prejudiciu moral exprimat prin suferințe sufletești, în lipsa surselor financiare în familie, a avut de suferit membrii familiei, a fost nevoită să împrumute bani de la rude și prieteni pentru a se întreține pe sine și familia sa.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii, Guvernului Republicii Moldova, Confederația Națională a Sindicatelor din Republica Moldova, Sindicatelor Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Comisiei de soluționare a litigiilor de muncă al AGEPI.

Prin scrisoarea nr. 08- 121/19 din 3 iunie 2019, Cancelaria de Stat a Guvernului Republicii Moldova, în temeiul art. 74 Cod administrativ, a expediat petiția pentru a fi examinată de către Inspectoratul de Stat al Muncii, care prin răspunsul nr. 2-601/19 din 3 iunie 2019, i-a recomandat că în conformitate cu art. 355 alin. (2) Codul muncii, litigiul de muncă se examinează de către instanțele de judecată.

Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova prin răspunsul nr. 05-03/506 din 18 iunie 2019 și AGEPI prin răspunsul nr. 324 din 12 iunie 2019, nu au examinat obiectiv cererea, nu au luat în considerație încălcările comise la concedierea ei și i-au respins cerințele, fapt ce a determinat-o să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 6, 7, 166-167 CPC, art. 42¹, 86, 88, 183, 329, 330, 355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 325-P din 17 aprilie 2019, semnat de directorul AGEPI, privind concedierea ei din funcția de specialist categoria II, Secția comunicare și consultanță din cadrul Direcției promovare și relații externe, în legătură cu reducerea statelor de personal, în temeiul art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, ca fiind unul neîntemeiat și ilegal, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea din contul AGEPI în beneficiul ei a salariului mediu lunar în sumă de 10 922,85 de lei pentru perioada lipsei forțate de la muncă din 23 aprilie 2019 până la data emiterii hotărârii judecătorești, încasarea cu titlu de penalitate a 0,3 % din suma salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă din 23 aprilie 2019 până la emiterea hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral în valoare de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 31 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ordinul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr. 325-P din 17 aprilie 2019 privind concedierea Olgăi Labutina în legătură cu reducerea statelor de personal, ca fiind adoptat cu încălcarea normelor imperative.

A fost reintegrată Olga Labutina în funcția anterior deținută de specialist categoria II, Secția comunicare și consultanță din Direcția promovare și relații externe.

Au fost încasate din contul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în beneficiul Olgăi Labutina salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 23 aprilie 2019 - 31 decembrie 2019, suma de 12 500 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin eliberarea nelegitimă din serviciu și cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 5 000 de lei.

A fost încasată din contul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în beneficiul bugetului de stat, taxa de stat în mărime de 2 968 de lei pentru examinarea cererii de chemare în judecată.

A fost respinsă cerința Olgăi Labutina cu privire la încasarea din contul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a penalității calculată în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere din suma salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 23 aprilie 2019 - 31 decembrie 2019, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat că Olga Labutina nu a fost preavizată despre reducerea numărului sau a statelor de personal la unitate, deoarece instanței de judecată nu i-a fost prezentată o dovadă că salariatul Olga Labutina a fost preavizată prin ordin despre reducerea numărului sau a statelor de personal și/sau i s-a înmănat contra semnătură o copie de pe acest ordin.

Totodată, prima instanță a stabilit că potrivit extrasului cu statele de personal în Secția comunicare și instruire Direcția comunicare și relații internaționale existau 4 (patru) funcții de specialist principal, 7 (șapte) funcții de specialist superior și 1 (una) funcție de specialist.

Potrivit probelor prezentate de către reprezentantul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, care au fost reclamate prin două cereri de către Olga Labutina, angajatului căreia i-a fost propusă funcția de specialist principal, Secția comunicare și instruire, Direcția comunicare și relații internaționale în a cărei fișă a postului se regăseau 60 % din activitățile principale ce le-a avut Olga Labutina activând în funcția de specialist de categoria II, Secția comunicare și consultanță din Direcția promovare și relații externe, avea o vechime în muncă mai mică în unitate decât Olga Labutina, neavând nici careva obligații familiare în partea ce se referă la întreținerea a două sau mai multe persoane.

Astfel, prima instanță a reținut că urmează a fi anulat ordinul nr. 325-P din 17 aprilie 2019 privind concedierea Olgăi Labutina în legătură cu reducerea statelor de personal, ca fiind adoptat cu încălcarea normelor imperative și restabilirea Olgăi Labutina în funcția anterior deținută de specialist categoria II, Secția comunicare și consultanță din Direcția promovare și relații externe.

A conchis prima instanță că Olgăi Labutina urmează să i se achite salariul pentru absență forțată de la locul de muncă pentru perioada 23 aprilie 2019 - 31 decembrie 2019, în cuantumul stabilit de către angajator, la fel în vederea restabilirii dreptului încălcat reclamantei prin absența forțată de la serviciu urmează a-i fi achitate toate garanțiile salariale reglementate de legislația muncii și legea specială aplicabilă salariatului.

Prima instanță a considerat necesar de a admite parțial cerința din acțiune cu privire la repararea prejudiciului moral, astfel, din contul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în beneficiul Olgăi Labutina urmează a fi încasată suma de 12 500 de cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin eliberarea nelegitimă din serviciu, sumă care a fost determinată reieșind din faptul că aceasta nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului, potrivit prevederilor art. 90 alin. (3) Codul muncii.

Totodată, prima instanță a evidențiat că la materialele cauzei civile lipsesc probe care să confirme reținerea din vina angajatorului a salariului, a indemnizației

de concediu, a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) convenite salariului Olga Labutina, respectiv urmează a fi respinsă cerința din cererea de chemare în judecată privind încasarea penalității calculată în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere din suma salariului, ca fiind neîntemeiată

Prin decizia din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, casată hotărârea din 31 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea integral ca fiind nefondată.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că angajatorul a demonstrat cert corectitudinea în actele emise față de Olga Labutina, deoarece aceasta a fost informată, preavizată în mod legal despre reducerea statelor de personal, cât și preavizarea angajaților, în consecință, în conformitate cu art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, i s-a propus angajarea prin transfer în funcția publică de specialist secția comunicare și instruire Direcția comunicare și relații internaționale în cadrul AGEPI, autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului, fapt confirmat prin semnătura ultimei la 27 februarie 2019, iar la 28 februarie 2019, Olga Labutina a indicat pe propunerea înaintată de către administrație că nu este de acord, exprimându-și refuzul în raport cu funcția propusă, moment care a și servit temei de emitere a ordinului contestat, privind eliberarea din funcția anterior deținută urmare a reorganizării entității, motiv pentru care instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii pretenției reclamantei privind anularea ordinului de concediere.

Astfel, deoarece restul pretențiilor derivă din cerința de anulare a ordinului de concediere și restabilirea în funcția anterior deținută, fiind subsecvente acestei pretenții, instanța de apel a conchis despre respingerea integrală a acțiunii.

La 11 august 2020, Olga Labutina a declarat recurs împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece, instanța de apel nu a respectat cerințele legii, art. 130, 383 CPC, nu a dat o apreciere cuvenită, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, necălăuzindu-se de prevederile legii.

A reiterat că ordinul nr. 325-p din 17 aprilie 2019 privind concedierea ei, a fost emis de către AGEPI cu nerespectarea prevederilor legislației în vigoare și anume, art. 42, 42¹, 87, 88, 89, 197¹ CPC.

La fel, la concedierea ei nu au fost respectate nici prevederile art. 16 alin. (3) și 21 alin. (1) din Legea sindicatelor.

La momentul înaintării propunerii de angajare în funcția de specialist, care a fost făcută în baza unui aviz ce nu era însoțit de un oarecare ordin, nu i-au fost aduse la cunoștință condițiile de remunerare a muncii, respectiv nu a putut cunoaște mărimea salariului în funcția propusă, nefiindu-i adusă la cunoștință nici fișa postului, avizul, care este anexat la materialele cauzei, nu conținea aceste informații, fiind încălcate astfel prevederile art. 142 alin (2) Codul muncii.

Instanța de apel nu a luat în considerație încălcările comise de către angajator la eliberarea ei din funcția deținută, a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material și procedural prevăzute de art. 387 și 388 CPC.

A invocat dezacordul cu mențiunea instanței de apel precum că i-au fost achitate plățile cuvenite de către AGEPI, conform hotărârii primei instanțe, or a fost achitat doar un salariu mediu, plățile cuvenite nu i-au fost achitate de către angajatorul AGEPI.

La 30 septembrie 2020, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință, prin care a solicitat de a considera ca inadmisibil recursul declarat de Olga Labutina.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 august 2020 împotriva deciziei din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Olga Labutina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olga Labutina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Olga Labutina urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Olga Labutina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu